

2 Απριλίου 2014

Η «κρίση» του νερού και η επίλυσή της

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Το υδραγωγείο του Μόρνου (που βλέπουμε εδώ στο ύψος του χωριού Πρόδρομος, στη Βοιωτία) είναι το δεύτερο μεγαλύτερο υδραγωγείο στην Ευρώπη, με μήκος 192 χλμ. Μέσω των υδραγωγείων του Μόρνου και της Υλίκης - που μαζί με τα ενωτικά έχουν συνολικό μήκος 500 χλμ.- το νερό από Μόρνο και Εύηνο μεταφέρεται στις τέσσερις Μονάδες Επεξεργασίας Νερού (Μ.Ε.Ν.) της Αττικής: του Γαλατσίου, των Κιούρκων, του Μενιδίου και του Ασπροπύργου. Και οι τέσσερις μονάδες έχουν διυλιστική ικανότητα 1,9 εκατομ. κυβικών μέτρων νερού την ημέρα. (Φωτ.: Νίκος Λουπάκης)

Το νερό είναι ο πολυτιμότερο η ζωή και αργότερα οι πρώτες ανθρώπινες κοινωνίες εγκαταστάθηκαν και επέζησαν κοντά στους ποταμούς και στις λίμνες. Ακολουθώντας, και με δεδομένη την προσφορά και τη διαθεσιμότητά του, το νερό έγινε ο βασικότερος παράγοντας για την ανάπτυξη των γεωργικών αλλά και των αστικών περιοχών.

Τα τελευταία εκατό περίπου χρόνια η διαθεσιμότητα του νερού έγινε βαθμιαία ένα από τα μεγαλύτερα θέματα σε παγκόσμια κλίμακα και αυτό γιατί τα προβλήματα που σχετίζονται με το νερό επηρεάζουν κάθε μορφή ζωής στον πλανήτη. Δεδομένου ότι τα προβλήματα που δημιουργούνται από την έλλειψη ή την παροδική περίσσεια, αλλά και τη ρύπανση του νερού, πολλαπλασιάζονται συνεχώς, οι δε περιοχές που πλήττονται από αυτά, αυξάνονται σε έκταση και αριθμό, τα θέματα του νερού, αποτελούν «πρώτη είδηση» στα Μέσα Ενημέρωσης.

Η «κρίση» του νερού οφείλεται στην πρακτικά σταθερή προσφορά του από τη φύση από την μια μεριά, αλλά και στην συνεχώς αυξανόμενη ζήτηση από την άλλη, η οποία απορρέει από την αύξηση του πληθυσμού, την άνοδο του βιοτικού επιπέδου και την αύξηση της κατανάλωσης από τη γεωργία και τη βιομηχανία κυρίως, αλλά και τις άλλες χρήσεις (ενέργεια κ.λπ.).

Στην προαναφερόμενη κρίση συμβάλλει επίσης και η ανομοιόμορφη κατανομή του νερού στο χρόνο και στο χώρο, καθώς και η συνεχώς αυξανόμενη ρύπανσή του.

Η σοβαρότητα της κρίσης αυτής διαπιστώνεται από τις τεράστιες επιπτώσεις που έχει κάθε επεισόδιο ατμοσφαιρικών κατακρημνισμάτων (βροχή, χιονόπτωση κ.λπ.) που εκδηλώνεται τελευταία, ενώ τα περισσότερα μάλιστα από αυτά χαρακτηρίζονται και ως ακραία φαινόμενα. Η αλήθεια πάντως είναι πως στην εποχή μας, η κάθε μορφής τεχνική και τεχνολογική ανάπτυξη και η διείσδυση του ανθρώπου σε όλους τους χώρους εκδήλωσης και δράσης των καιρικών φαινομένων, έκαναν τις σχέσεις μας με τον καιρό (κλίμα) από στενότερες έως ασφυκτικές. Το χειρότερο ακόμα είναι ότι σημαντικό μέρος από τις ανθρώπινες δραστηριότητες (νόμιμες ή παράνομες), πραγματοποιήθηκαν χωρίς να ληφθεί υπόψη η μεταβλητότητα του κλίματος.

Αναλυτικότερα και ειδικότερα στη χώρα μας, μετά την εκδήλωση ισχυρών βροχοπτώσεων κατά τις δεκαετίες του 1950 και του 1960, ακολούθησαν πενήντα περίπου χρόνια χωρίς εκτεταμένες, έντονες και μεγάλης διάρκειας βροχοπτώσεις, ενώ κατά την ίδια περίοδο η χώρα μας αντιμετώπισε επίσης και 3-4 μεγάλες ξηρασίες. Οι συνθήκες αυτές συνέβαλαν στην επέκταση των αναπτυξιακών δραστηριοτήτων όχι μόνο στις παραρεμάτιες ζώνες, αλλά και στις ίδιες τις κοίτες των υδατορευμάτων. Σύμφωνα με την κατάσταση αυτή και όπως διαμορφώθηκε, οι επιπτώσεις σήμερα από ένα μεγάλο επεισόδιο βροχής, το οποίο έχει την ίδια ένταση με εκείνη που το ίδιο φαινόμενο είχε κατά το παρελθόν, είναι από σοβαρότερες έως τραγικές.

Η επίλυση ή τουλάχιστον η εξομάλυνση των προβλημάτων του νερού στη χώρα μας σήμερα είναι επιτακτική ανάγκη. Τα προβλήματα όμως αυτά είναι πολύπλοκα και πολύπλευρα, επομένως κάθε τεχνικός, και ανάλογα με την ειδικότητά του, μπορεί και πρέπει να συμβάλλει προς αυτή την κατεύθυνση.

Παρατήρηση: Το παρόν άρθρο δημοσιεύεται με τη συνεργασία της οικονομικής και αγροτικής εφημερίδας “ΠΑΡΑΓΩΓΗ” (κυκλοφορεί στα περίπτερα κάθε [Σάββατο](http://www.paragogi.net)), <http://www.paragogi.net>